

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 600/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej KubalaLegal s.r.o., Rozvojová 2, Košice, proti postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/27/2025 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/27/2025 zo 16. apríla 2025 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/27/2025 zo 16. apríla 2025 a v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/27/2025 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 474/2020-39 z 23. februára 2021.
2. Mestskému súdu Košice **ukladá**, aby sa **dočasne zdržal** vykonávania akýchkoľvek procesných úkonov v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/23/2025, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.
3. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť **odmieta**.
4. Toto uznesenie **nadobúda** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Odôvodnenie :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať jej primerané finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v konaní o odstránenie lyžiarskych vlekov a stavieb, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 15C/23/2025 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20C/1374/2000).
3. Mestský súd v poradí prvým rozsudkom žalobe sťažovateľky vyhovel a protinávrh žalovaného na zriadenie vecného bremena zamietol.
4. Na základe odvolania žalovaného krajský súd uznesením sp. zn. 4Co/109/2009 z 19. októbra 2010 prvýkrát zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (ďalej len „v poradí prvé rozhodnutie odvolacieho súdu“).
5. Rozsudkom sp. zn. 20C/1374/2000 z 27. júla 2020 v spojení s opravným uznesením z 9. novembra 2020 mestský súd po druhý raz rozhodol tak, že žalobu sťažovateľky zamietol a zriadil za náhradu vecné bremeno v prospech žalovaného (ďalej len „v poradí druhé rozhodnutie mestského súdu“).
6. Na odvolanie sťažovateľky krajský súd rozsudkom sp. zn. 3Co/49/2021 z 27. apríla 2021 zmenil rozsudok mestského súdu tak, že zriadil vecné bremeno *in rem* a žalovaní (právni nástupcovia po zomrelom žalobcovi, pozn.) sú povinní spoločne a nerozdielne platiť sťažovateľke náhradu za zriadenie vecného bremena (ďalej len „v poradí druhé rozhodnutie odvolacieho súdu“).
7. Na základe dovolania sťažovateľky najvyšší súd uznesením sp. zn. 3Co/49/2021 zo 17. decembra 2024 zrušil v poradí druhé rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
8. Krajský súd napadnutým uznesením (druhýkrát v odvolacom konaní) zrušil v poradí druhé rozhodnutie mestského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
9. Sťažovateľka v úvode zdôrazňuje, že je jej známa kasačná povaha sťažnosťou napadnutého rozhodnutia a zdržanlivý postoj ústavného súdu k prípadnému zásahu, zároveň však vyslovuje presvedčenie, že ide o prípad vyžadujúci si takýto zásah ústavného súdu, a to z dôvodu porušenia kogentného § 390 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Predmetný postup sa porušovateľ podľa sťažovateľky snažil obhájiť poukazom na výnimku obsiahnutú v náleze ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 570/2023 z 21. decembra 2023 a odôvodnením založeným na (i) údajnom nerešpektovaní povinnosti mestského súdu doplniť dokazovanie uloženej mu

odvolacím súdom v predchádzajúcom (v poradí prvom rozhodnutí odvolacieho súdu, pozn.), (ii) potrebe opätovného skutkového a právneho posúdenia veci, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní (bez bližšieho zdôvodnenia), (iii) postupe mestského súdu mimo intencií v poradí prvého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý vyústil do absencie podkladu na rozhodnutie o odvolaní a (iv) nepreskúmateľnosti v poradí druhého rozhodnutia mestského súdu pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

10. Sťažovateľka namieta bezprecedentný vnútorný rozpor medzi tvrdeniami krajského súdu v napadnutom rozhodnutí a v poradí druhom rozhodnutí krajského súdu, keď v napadnutom rozhodnutí zjavne účelovo hľadal nedostatky v postupe a rozhodnutí mestského súdu, ktorými by odôvodnil uplatnenie výnimky z § 390 CSP.

11. Sťažovateľka ďalej zdôrazňuje, že dovolací súd krajskému súdu vytkol nesprávne právne posúdenie a existenciu vád zmätočnosti (nedostatky v argumentácii v spojení s nevysporiadaním sa so zásadnou argumentáciou sťažovateľky v odvolaní), nie však nedostatky vo vykonanom dokazovaní. Je toho názoru, že procesné normy dovoľujú krajskému súdu vykonať alebo zopakovať dokazovanie s cieľom zadováženia skutkového stavu potrebného pre svoje rozhodnutie. Podľa nej § 390 CSP zaväzuje krajský súd samostatne napraviť chyby prvoinštančného súdu tak v skutkových zisteniach, ako aj v právnom posúdení. Namieta aj to, že krajský súd neodôvodnil svoj názor, prečo je potrebné vec vrátiť mestskému súdu a jeho meritórne rozhodnutie by bolo horším riešením.

12. Sťažovateľka k tejto časti uzatvára, že vzhľadom na uvedené nie je naplnená ani jedna z podmienok špecifikovaných v náleze ústavného súdu, o ktoré sa v odôvodnení svojho rozhodnutia oprel krajský súd, keď pripustil možnosť uplatnenia výnimky zo zákonného imperatívu zakotveného v § 390 CSP. Poukazuje na inú recentnú judikatúru ústavného súdu k prelomeniu § 390 CSP, ktorá krajským súdom rešpektovaná nebola.

13. Sťažovateľka poukazuje aj na arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, keď krajský súd ako odvolacie dôvody uvádza dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) f) a h) CSP, pričom sťažovateľka svoje odvolanie odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

14. Sťažovateľka zároveň namieta, že predmetným postupom krajského súdu dochádza k priet'ahom v konaní, keď od podania odvolania sťažovateľkou proti k poradí druhému rozhodnutiu mestského súdu (10. augusta 2020) do podania tejto ústavnej sťažnosti ubehlo takmer 5 rokov, keď konanie nie je právoplatne skončené ani po takmer 25 rokoch. Krajský súd napadnutým rozhodnutím už aj tak dlhé obdobie neistoty sťažovateľky ešte viac predĺžil. Na t'archu krajského súdu sťažovateľka žiada pričítať aj skutočnosť, že dovolací súd bol nútený zrušiť v poradí druhé rozhodnutie odvolacieho súdu.

15. Sťažovateľka žiada aj primerané finančné zadosťučinenie 5 000 eur z dôvodu neefektívneho a nesústredeného postupu krajského súdu, neprimeraným spôsobom ovplyvňujúceho dĺžku konania, ktoré významným spôsobom ovplyvnilo obmedzenie vlastníckeho práva sťažovateľky, ktorého súčasťou je užívacie právo. Daný stav má dopad na znižovanie trhovej hodnoty nehnuteľností sťažovateľky a znemožňuje sťažovateľke hospodárenie v podmienkach trhového hospodárstva smerujúce k majetkovému prospechu.

16. Sťažovateľka taktiež navrhuje, aby ústavný súd v zmysle § 130 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vydal dočasné opatrenie, ktorým mestskému súdu uloží zdržať sa konania a rozhodovania vo veci až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu v tejto veci. Uvedený návrh odôvodňuje poukazom na pojednávanie nariadené na 14. október 2025, z ktorého sťažovateľka vyvodzuje, že mestský súd koná v intenciách sťažnosťou napadnutého uznesenia, pričom v postupe mestského súdu vidí rozpore s princípom hospodárnosti konania a princípom právnej istoty.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

17. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

18. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že nálezom č. k. I. ÚS 474/2020-39 z 23. februára 2021 ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a jej práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/1374/2000. Predmetné rozhodnutie ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 12. marca 2021. Z uvedeného dôvodu v časti obdobia do právoplatnosti predmetného nálezu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku uznesenia).

19. Ústavný súd zistil, že vo zvyšnej časti sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie, preto ústavnú sťažnosť v tomto rozsahu prijal podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde na ďalšie konanie (bod 1 výroku uznesenia).

20. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd posúdi opodstatnenosť tvrdení sťažovateľky a následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľky uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

21. Ústavný súd považoval za dôvodné vyhovieť návrhu sťažovateľky na nariadenie dočasného opatrenia smerujúceho k zdržaniu sa postupu a rozhodnutiu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/23/2025, keďže zo sťažovateľkou doloženého predvolania na pojednávanie nariadeného na 14. október 2025 je zrejmé, že mestský súd po vrátení veci krajským súdom vo veci koná. Ústavný súd telefonicky 3. novembra 2025 preveril stav konania na mestskom súde a zistil, že dané pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na 11. november 2025 na účel vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Keďže vyhlásenie rozhodnutia mestského súdu vo veci samej by znemožnilo dosiahnutie reparačného účinku prípadného meritórneho rozhodnutia ústavného súdu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, sú splnené podmienky na nariadenie dočasného opatrenia zo strany ústavného súdu (bod 2 výroku uznesenia).

22. Pre dosiahnutie účelu nariadeného dočasného opatrenia bolo potrebné rozhodnúť podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde o tom, že uvedené uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 4 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu